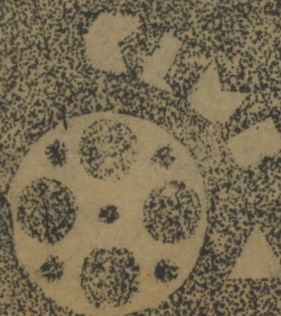

Butlletí

del

CINEMATIC

AMATEUR

8
1

EDITORIAL

I N S L I S T I N T

No creiem sigui necessari fer ací una justificació a la paralització de les nostres activitats primordials. Ningú ignora l'espantosa tragèdia que plana damunt el nostre país i precisament perquè ningú pot al·legar el desconeixement d'una veritat tan terrible i amb ella les repercussions que arriben fins als més insignificants indrets, sobren els comentaris que puguin fer-se motivats per la tal paralització, no cal pas dir, per altra banda, amb quin sentiment per part de tots nosaltres, fervents admiradors del setè art i dels altres, en general.

L'atur forçós en que resten les nostres tasques més visibles no és obstacle perquè els nostres elements directius no es preocupin d'endegar projectes i planejar iniciatives que el dia de demà han de traduir-se en la consecució de bells objectius. Pot ben afirmar-se que la tasca d'avui, sinó activa, és d'una eficàcia estimable, encara que, com és natural, no trasllueixi a l'exterior. Moltes són les idees que esperem torn per a llur realització i a la bostreta hom pot confiar en un resultat satisfactori.

Es vénen efectuant també periòdicament cursets i conferències sobre temes que per a nosaltres constituïran sempre una obsessió, ja que tals actes van directament de cara al millorament dels films que poguem produir i no hi ha dubte que la preparació dels futurs interprets és un detall d'una valor essencialíssima dintre la modalitat del cinema a què ens consagram. I no és tan sols la part interpretativa que hi ha de sortir guanyant; també s'enrobusteixen els coneixements tècnics i artístics dels qui, per llur responsabilitat dintre el Cinemàtic, han d'anar sempre vers la pròpia superació.

En mig d'aquestes obscures tasques, sorgeix una petita espurna d'esbargiment que posa entre nosaltres una simpàtica nota: ens referim a la taula de Ping-Pong, inaugurada darrerament. Es tracta d'un senzill passatemps que ajuda a donar al Club certa amenitat i que, indubtablement, ha estat molt ben acullit per tots els companys, puix rar és el dia que algun d'ells deixi de fer alguna partida.

En el darrer número d'aquest Butlletí fèiem una crida a tots els associats, demanant-los que aportessin llurs idees i que no deixessin d'efectuar sovint visites al local social, a l'objecte d'anar formant l'ambient que ha de convertir el Cinemàtic en una família ben avinguda, de solvència artística superior. Avui en aquest número - molt distanciat de l'anterior per les raons al·ludides al començament d'aquest article - reiterem el nostre prec, particularment a aquells associats que encara no se n'han fet ressó i que de cor desitgem vulguin col·laborar amb nosaltres en una obra no ja atractiva, sinó altament cultural.

*****

Previes unes interessantíssimes paraules de Josép Coll, que feu referència al tema de la conferència anterior, tot lligant-lo al que havia d'exposar Josep Escartin, aquets començà la seva lliçó d' "Interpretació Cinematogràfica".

Feu remarcar, en primer lloc, la diferencia que existeix entre el Cinema i el Teatre, tot destacant que, en termes generals, el Teatre és un art essencialment vocal i que, per el contrari, el Cinema és un art essencialment visual. Cal tenir molt en compte aquesta diferencia, perquè d'ella es deriven una mímica i una actitud també distintes. El tret més acusat de la expressió cinematogràfica es la SOBRIETAT. Recordeu, diu, els primers films que varen realitzar-se, tan autènticament teatrals, i qué grotesques i ridícules resulten les actituds pomposes, declamatories, dels personatges. El progrés tècnic, en el cinema, ha estat tan gran, que ha deixat a segon terme un altre progrés, que pobser no es té prou en compte. És el progrés en el camí de trobar una expressió autènticament CINEMATOGRAFICA, pròpia, no manllevada del teatre. És a dir, que el Cinema, com art independent, era forçós que trovés uns mitjans d'expressió amb les seves pròpies necessitats, tan distintes de les del teatre.

Desde que Griffith va aportar el primer plà a la tècnica cinematogràfica, es possible per a un actor expressar el més subtils sentiments amb una CONTENCIÓ, amb una SOBRIETAT autèntiques. Ademés, cal tenir en compte que en el cinema la fotografia tendeix a exagerar els moviments, destacant-los. De totes aquestes consideracions en dedueix d'algunes normes, que recomana als futurs actors de tenir molt en compte: La necessitat absoluta d'atemperar les condicions de l'actor a les exigències del cinema, que són absolutament distintes de les del teatre. I que de les exigències del Cinema, la més destacada és aquesta; la SOBRIETAT.

Tot seguit es refereix a la IMATGE i afirma que en el Cinema tot està subjecte a la imatge. Un actor o actriu pot ésser més o menys bé. Cal, però, d'una manera indefugible, que fotografii bé. Un rostre hermós, i que fotografii bé, té molt guanyat en el camí de la interpretació cinematogràfica. La bellesa no ho és tot, però, en el Cinema. No calen gaires exemples per a demostrar com persones gens atractives físicament han aconseguit destacar-se entre els millors interprets del Cinema. Insisteix doncs en dir que no és absolutament precís que una persona sigui molt hermosa per a triunfar. El que sí és indefugible és que la seva reproducció en el film resulti bona.

Hi ha una altra qualitat sobre la qual poden donar-se lliçons a ningú perquè ni s'ensenya ni s'apren. Se l'hi donen molts noms, "charme", simpatia, atracció, geni, etc. però pot resumir-se en una sola cosa: PERSONALITAT. Tant en el cinema com en la vida normal una persona amb personalitat destacada, rotunda, ben definida, ofereix una gran superioritat sobre les altres. Tot el que tendeixi doncs a aprofundir i destacar la pròpia personalitat ens serà molt favorable. En canvi, si tractem d'imitar altres persones, el que succeirà en realitat és que perdrem la poca o molta personalitat pròpia sense adquirir la d'una segona persona.

Però que respecta a l'Sport, hi va haver un temps en que, com a regla general, per a ésser actor cinematogràfic calia posseir unes habilitats gimnàstiques i d'altre ordre almenys com les de quan-sevol atleta de circ. Era l'època heroica de les pel·lícules de se-

ries. Tot això ha canciat força. El progrés realitzat tècnicament permet produir als laboratoris tota mena de trucs difícils, eludint l'acció real. D'altra banda, el cinema no es nutreix tan exclusivament com aleshores de les emocions i aventures físiques, i, en la actualitat, per la amplitud dels temes que utilitza ofereix molt més camp d'acció a l'individu normal, sense exigir-li grans habilitats físiques.

Pot dir-se doncs que, per a l'actor de cinema, com per a tot-hom, la practica de l'sport l'hi es interessant per tal de mantenir-se tan sa i agil com sigui possible. Però ademés, i mol especialment, per a donar elegancia i desinvoltura als seus moviments, al caminar, etc. La natació es, en aquets sentit, l'sport més complet que pot practicar-se, si bé, en general, quansevol que tendeix a donar elasticitat i lleugeresa als moviments, es igualment interessant.

Es refereix després a la Expressió, i diu que, per a ésser actor de cinema no n'hi ha prou amb que una persona sigui fotogràfica, sino que cal també que aquesta persona sàpiga expressar davant la cambra, d'una manera adequada, tota mena de sentiments i emocions. Per a aconseguir el domini de la expressió cal avans posseir el dienne "pensament". El temps, el treball i l'estudi ajudaran a formar aquets "pensament", si bé precisa també certa propensió natural. En termes generals podriem dir que aquets pensament equival a la capacitat emocionant d'una persona, que l'hi permet de "sentir" la vida del personatge a interpretar, fonents hi d'una manera absoluta. Naturalment, que no n'hi ha prou de sentir les emocions del personatge que s'interpreta, sino que cal, a mes a mes, expressar-les d'una manera entenedora per a els espectadors. Es en aquets moment que pren importancia el domini que l'actor tingui de les seves expressions facials, a l'estudi de les quals caldrà que haigi posat molta atenció. Fa alguns comentaris mes sobre el mètode d'aconseguir el domini facial a que es vé referint, i a continuació parla de la NATURALITAT.

Si la SOBRIETAT, diu, es el tret que un actor ha de tenir sempre mes en compte, la NATURALITAT el segueix en importancia. En cap moment un actor ha de donar la sensació de que representa, ans al contrari, de que viu, que sent cada moment de l'acció. I això d'una manera normal, sense afectació ni pose, es a dir, amb la màxima NATURALITAT. S'esten en noves consideracions sobre el mateix tema i després de fer un petit incís sobre la conveniencia per a l'actor de posseir una apreciable formació intel·lectual, resum el conjunt de la seva lliçó en les següents normes: Aconseguir el domini de les expressions facials, de manera que l'actor disposi d'una mímica que respongui en tot a les necessitats cinematogràfiques. SOBRIETAT en el gestos i ademans. Necessitat d'aprofundir i destacar la propia personalitat, sense imitacions infantils, que no poden interpretar-se mes que com una confessió de la manca d'originalitat. Practicar l'sport d'una manera normal, especialment aquells que como a natació donen agilitat, elegancia i desinvoltura als moviments. Coneixer tan com sigui possible els propis poders d'expressió, especialment, els del rostre, i aprofundir i millorar els que no responguin prou satisfactoriament.

Donar la màxima importancia a aconseguir i dominar la NATURALITAT dels moviments, de manera que es faci imperceptible l'esforç de l'actor. Es a dir, educar el sentiment de manera que permeti incorporar-se, assimilar la vida del personatge, en lloc de representar-la.

I amb unes paraules finals de Josep Coll, que enlluernà els oients amb el foc d'artifici d'unes imatges brillantíssimes, queda clousa la segona lliçó del curset d'Interpretació cinematogràfica"

---:---

DE COLABORACION

EL CINEMA Y LOS DEPORTES

Por Ricardo Hoppe

El día 11 del mes actual y ante una numerosa concurrencia, entre la cual se destacaba la alegre nota de la belleza de nuestras consocias, nuestro estimado CINEMATICO inauguró la Sección de Ping-Pong. A dicho acto contribuyó un potente team del Club Ping-Pong, Tívoli, de esta ciudad.

Reciente, pues, tal suceso, me permito, con la benevolencia de la Dirección del Boletín, hacer una pequeña historia del origen de dicho juego, ya que, para nosotros los cineístas, por sus excelencias es de mucha importancia.

El Tennis, tal como se juega hoy, es de reciente creación y tiene su prototipo en muy diferentes edades. Hay quien lo atribuye al antiguo juego de pelota "Longue Paume" (pelota larga). Otros lo remontan más lejos y van a buscar su origen nada menos que en los antiguos, el llamado "Phoeninde" de los griegos, y al "Harpaste" de los romanos. El Lawn Tennis, llamando por abreviación, Tennis, data del año 1874 en que fué introducido en Inglaterra por el Mayor inglés Wingfield, dándole el nombre científico de "Sphairistique" debido a la configuración del mismo y utilizado como juego nuevo en sustitución de la "Longue Paume". De aquí, con las modificaciones que constantemente le hicieron, proviene el juego de Tennis que actualmente se practica.

Del Tennis, es originario el nuevo juego de Ping-Pong, ha poco introducido en España y por tanto no muy conocido, juego que es casi igual a aquel, sino que con campo mas limitado y de no tanta espectación. Para que la semejanza sea mas completa, se rigen por el mismo reglamento.

Uno de los complementos y si cabe de la mayor importancia para los actores de cinema, es la práctica del deporte en sus diversas especialidades, ya que da al cuerpo la máxima agilidad y hace conservar la línea, realizando las bellezas naturales. Ello justifica la existencia de piscinas y pistas para toda clase de juegos que rodean los Studios y en la mayoría de las mansiones de los actores cinematográficos.

El deporte preferido por los ases de la pantalla, es sin duda el Tennis y su similar el Ping-Pong, ya que son los que reúnen mejores condiciones para el actor. Desarrolla su inteligencia, da mas actividad a su vista y a sus músculos y por tanto, da mas gracia a sus movimientos. Un Profesor de belleza de Hollywood, ha dicho "El Tennis es el deporte donde el jugador hace mas ejercicio y adquiere mas agilidad".

Hago, pues, un llamamiento a todos los compañeros para que se decida a practicar el juego de Ping-Pong, que con tanto acierto el Club ha puesto en nuestras manos, y especialmente a aquellos que han de actuar delante de la cámara, pues ello ha de serles muy conveniente para sus futuras actuaciones.

Por Oscar Puerta

El Cine procede del Teatro, es decir que, el principio básico de la atracción cinematográfica, es el Teatro. El setenta y cinco por ciento de los ases de la pantalla, su escuela ha sido el Teatro. Charles Laughton, Ann Sten, Will Rogers, Spencer Tracy, los hermanos Barrymore, etc. y tantos otros, proceden de él.

Es lamentable la creencia, muy generalizada en muchos cineistas de que, con obras de teatro, no se pueden producir unas películas de la serie Las Cruzadas, Rebelión a bordo y otras por el estilo, de un bien merecido éxito y pretender filmar solo a base de argumentos hechos ex profeso para el cine, como si radicara el acierto de la producción en filmar una película en este sentido. Un mentis a dicha creencia, lo tenemos en la Verbena de la Paloma, la mejor obra de Perojo, cuya obra, como sabemos, procede del teatro.

Lo que ocurre, es que son contados los directores, que pueden llamarse directores. Estos seres privilegiados, son ante todo, artistas y de un mal libreto, pueden sacar una obra maestra. Apartados de todo ideal político o religioso, solo atienden a lo suyo, a su arte, y podeis creer que si concentra en ello todo su pensamiento, forzoso han de concebir una obra sublime. Ahí tenemos a ese mago de De Mille. Es un director excepcional para films históricos. Con el pincel de su inteligencia, de un arte puro y fino, ha sabido crear cosas bellas, elevando, como con magia, lo bello con lo sublime.

Para estos directores, tanto les dá que el argumento sea procedente del teatro como hecho para cine. Ellos saben darle un valor cinematográfico y hacer una buena película. Los otros, los que solo tienen de director el nombre, son los que hacen y echan a perder las obras, procedan de donde procedan y no saben ni pueden salirse de lo monótono e insustancial. Para estos directores, tanto una obra de teatro como otra de origen distinto, y sobre todo la primera, es una calamidad, ya que dejan la "obra" terminada en forma que su autor sería capaz de negar su paternidad.

Para nadie en un secreto de que aquí en España, lo único que, nos falta, son buenos directores y además, una visualidad mas perfecta en los productores. El día que podamos decir que tenemos directores, a semejanza de un De Mille, Kapra, etc. y productores que sepan hermanar el arte con lo comercial, entonces podremos decir que empezará el cine español y será hora de aprovechar todos los recursos que son muchos, para ponernos al nivel que nos corresponde. Mientras tanto, no nos hagamos ilusiones y vayamos trabajando modestamente, si, pero con tesón. Y sobre todo, que nuestros directores de ahora se les vaya la manía de "descubridores". Perojo descubrió a Mary del Carmen, para desgracia de los dos. Uno por estar condenado a ver su solemne fracaso y ella para ver todos sus defectos.

Esperamos ver la última producción de Perojo, Nuestra Natacha. Ojalá deseche la manía americana. Sería curioso una Natacha masticando chicle ...

--:::O:::--

NOTICIARI

CONFERENCIA - Tal com es va anunciar oportunament, el dia 19 de Gener prop passat, en el nostre òscal social, el nostre company Josep Coll va donar la seva conferencia sobre "L'humorisme en el Cinema" Tractant, amb aparent frivolitat, un tema de tantes possibilitats, Jo-

6'
sep Coll va saber alternar mestriolament els conceptes humorístics amb una crítica molt dura de determinats aspectes del Cinema. És clar que l'humorista va estar molt per sobre del crític, i així o feu que la conferència resultés en tot moment brillant i interessantíssima.

SESSIÓ DE CINEMA: Al nostre local social, i amb nodrida assistència, tingué lloc la sessió de Cinema organitzada pel nostre Club amb films galantment cedits per la Secció de Cinema Amateur del Centre Excursionista del Vallés. No hem de fer aquí una crítica dels films presents, perquè gairebé tots ells són ja coneguts dels nostres associats. No volem, però, deixar d'expressar a l'amic Llovet el nostre agraïment per les facilitats que va donar-nos en tot moment i la seva valuosa aportació personal.

CLUB DEL LLIBRE: L'extendre el coneixement del que és el Cinema Amateur, i tractar d'aconseguir-ne cada dia nous adeptes, és una de les activitats que el nostre Club aconsegueix amb major satisfacció. No cal dir doncs que una demanda del Club del Llibre per a donar-hi una sessió dels nostres films fou molt ben acollida per nosaltres, i el dia 14 de febrer prop passat hi anarem, passant-hi els films "T.S.F.", "Cadaqués", "Per Terres de l'Àfrica", i "Un Pantalón para Dos". Precedí a la sessió unes paraules pronunciades per Josep Coll, sobre el que és Cinema Amateur.

PING PONG: Ens plau de donar a conèixer als nostres associats, que, al local social, Claris, 6, pral., tenim a disposició de tots una taula de Ping Pong. Aquest deport, molt agradable i distret, ha trovat una acollida triomfal entre nosaltres, i volem recomanar a tots els que encara no el coneixen, no deixin d'aprofitar aquesta oportunitat que els ofereix el Club. Volem, de passada, insistir sobre la necessitat de que tots i cada un dels associats freqüentin el nou local del carrer de Claris, on trovaran sempre un amable ambient i oportunitat de passar una estona agradable. Recordeu que, de 6 $\frac{1}{2}$ a 8 $\frac{1}{2}$ del vespre, els dies feiners, hi trovareu sempre un bon nombre de socis.

CONFERENCIA: El darrer dia 30 de Març, el nostre President Dn. Mateu Segura va donar una conferència, al local social, amb el tema "La Limitaciones en el Cinema". El Sr. Segura, molt ben documentat, va aplegar la seva protesta contra la manca de control en el Cinema com a espectacle, que permet presentar films de fons, i a cegades de forma immoral, a públics constituïts en part per nois i noies, en la jove mentalitat dels quals ha de percutir lamentablement una visió semblant. El Sr. Segura fou molt felicitat al final de la seva conferència.

"NURI": Aquest és el títol de la primera producció cinematogràfica realitzada pels nostres companys Puerta i Xiol. El film "Nuri", tenint en compte, com hem dit, que es tracta d'un primer assaig, és força reeixit i té algunes situacions molt ben resoltes. A remarcar especialment la magnífica labor interpretativa de la senyoreta Isabel Delgado, també associada nostra.

Baixes Circumstancials: A la llista dels nostres amics i consociats Batet, Fernández, Casals, Pardines i Vives, que es troben absents complint llurs deures militars, cal afegir-hi la recent marxa del nostre entranyable amic i entusiasta animador del Club, Miquel Iglesias. Ens condolem d'aquesta nova absència i desitgem molta sort a l'amic Iglesias, igual que a tots els altres amics, de quins, fins a la data, sabem que cap ha sofert ni un contratemps, cosa que celebrem moltíssim i esperem que ben prompte tindrem la satisfacció d'estrenyar altre volta les seves mans. A tots enviem un salut ben cordial.

